

Inés Padrosa documenta la restauració de l'església del Carme de Peralada

Els millors professionals van convertir la intervenció en un model de restauració del s.XIX

Interior de l'església del Carme.

La historiadora, bibliotecària i investigadora Inés Padrosa acaba de publicar un llibre que ofereix tota mena de detalls sobre una de les restauracions més monumentals i extraordinàries del patrimoni català: la que al segle XIX van dur a terme els comtes de Peralada a l'església del Carme d'aquesta població, i que avui acull cada estiu un programa musical del Festival de Peralada.

El llibre *La reforma de l'església i convent del Carme de Peralada (1875-1895)*, profusament il·lustrat, fa públic el resultat d'anys de recerca a l'Arxiu del Regne de Mallorca, indret on va anar a parar la documentació dels comtes quan, l'any 1923, van vendre el castell de Peralada.

L'església, d'origen gòtic, va veure com li enderrocaven l'antic

absis, però de seguida en van erigir un de nou i monumental, es va reformar el campanar, es van ampliar els finestrals de la nau i se'ls va dotar de vitralls emplomats, es van refer paviments, l'altar major es va fer de nou amb decoracions de mosaics vidriats, es van esculpir els panteons del presbiteri i es van modificar les dependències del convent.

Res no se sabia fins avui de l'autoria d'unes obres de restauració que van comptar amb il·lustres professionals com ara el vitraller Rigalt, executor dels vitralls del Palau de la Música Catalana de Barcelona, o el mosaïcista Facchina, autor dels mosaics de l'Òpera Garnier de París.

Padrosa no dubta a l'hora d'afirmar que l'església del Carme és «el conjunt monumental eclesiàstic més important de vitralls que es conserva de Rigalt, i es conserva íntegre», remarca.

Hi ha vidrieres amb iconografia heràldica i religiosa, cadascuna amb la seva descripció documentada, assenyala la investigadora, per fer evident el grau de detall de la recerca que ha dut a terme.

El llibre aporta plànols arquitectònics dels projectes, documents manuscrits i fins i tot dibuixos de l'estat lamentable de l'antic temple gòtic, factures de materials adquirits a proveïdors i fins i tot antigues fotografies de família de la nombrosa família de treballadors que van trobar una oportunitat participant en aquell projecte.

Els germans Rocabertí, ànima de l'impuls de les obres, viatjaven molt i generaven una abundant correspondència adreçada a familiars però també a professionals responsables de les feines, fet que permet ara reconstruir fidelment alguns episodis de la que es considera una de les intervencions modèliques de restauració del segle XIX en un temple preexistent.

Hi ha cartes adreçades a l'arquitecte Charles Grand, als treballadors més propers del mestre Alexandre Comalat, al jardiner en cap Josep Gras, als administradors de Peralada i de Mallorca, així com a algunes de les seves amistats.

A partir del nomenament del comte de Peralada com a senador l'any 1878, aquest va passar llargues temporades a Madrid, però els comtes també passaven temporades a París o a Mallorca.

«Tomàs de Rocabertí, comte de Peralada, donava les pautes del que calia fer», assegura Padrosa, i afegeix que els comtes «van donar magnificència a aquella antiga església gòtica».

«No hi ha cap més església a Catalunya que tingui una restauració del segle XIX d'aquesta magnitud», conclou la historiadora.

La imatge que avui ofereix l'església del Carme és pràcticament la mateixa que va deixar aquell llarg, costós i meticulós procés de restauració.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2017/10/13/ines-padrosa-documenta-restauracio-lesglesia/872750.html?utm_source=rss